

עת"א (מרכז) 62329-06-17 - דוד גונצ'ר נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

עת"א (מרכז) 62329-06-17 - דוד גונצ'ר נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'מחוזי מרכז
עת"א (מרכז) 62329-06-17
דוד גונצ'ר (אסיר)

נגד

1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים

2. מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
[25.03.2018]

כבוד השופטת עמיתה קלרה רג'ניאנו

פסק דין

1. העותר נידון למאסר עולם בגין הרשעתו בעבירת רצח. עונשו נקצב ל-30 שנה.

העותר נושא מאסרו מ-12.12.2005. תום מאסרו 2035. מסווג לקטגוריה א'.

2. עניינה של העתירה שילובו של העותר בסבב חופשות.

העתירה הוגשה ע"י העותר בעצמו מבלי שפורטו נימוקי העתירה.

בהמשך מונה לעותר סניגור מהסנגוריה הציבורית שליווה אותו לאורך כל ההליך.

3. המשיב התנגד לקבלת העתירה וסמך התנגדותו על החלטות וועדות אסירי עולם
מ-30.11.16 ו-26.11.17 שהגיעו למסקנה שטרם בשלה העת לשילוב העותר בחופשות
ודחו בקשתו של העותר.

החלטת הוועדה מבוססת על האבחון הפסיכולוגי, עמדת גורמי הטיפול, המודיעין

והמשטרה. על פי החלטת הוועדה, העותר נדרש להמשך טיפול מעמיק בבעיית

האלימות והוא מועמד להשתלב במחלקה לטיפול באלימות, לפיכך עליו להמשיך

את התהליך הטיפולי בטרם יומלץ לחופשה.

4. בינתיים שולב העותר בהליך טיפולי בשם מדיטציה.

לישיבה הנדחית, הוגשה עמדה עדכנית של גורמי הטיפול מיום 20.2.18.

המשיב חזר על עמדתו וביקש לדחות את העתירה.

5. ב"כ העותר טען בפירוט, התייחס לכל אחד מהחומרים שהיו בפני הוועדה וטען

כי בחלוף הזמן, ולאור העמדה העדכנית של גורמי הטיפול יש להתערב בהחלטת הוועדה.

נטען, כי על פי עמדת גורמי טיפול, העותר לקח חלק פעיל במסגרות הטיפוליות ונתרם

מהן. לוקח אחריות על מעשיו, מביע חרטה ואמפטיה לקורבן העבירה. ב"כ העותר טען כי בכל הנוגע להליך הטיפולי העותר עומד בהוראות הפקודה. באשר למידע המודיעיני נטען, כי לא נטען שהמידע מצביע על מסוכנות ובאשר לאבחון הפסיכולוגי (הקובע מסוכנות בינונית) נטען, כי האבחון נעשה בנובמבר 2015 ויש להניח שמסוכנותו פחתה לאור כברת הדרך הטיפולית שעשה.

6. דיון והכרעה

אין מחלוקת שהעותר עבר הליך טיפולי משמעותי והוא נתרם מהטיפול. על פי עמדת גורמי הטיפול, חרף זאת "עדיין מגלה קושי להביא את עצמו מבחינה אישית ורגשית לקבוצה, ממעט לשקף לחברים בקבוצה ומתקשה בשיה הרגשי" עוד נאמר, כי העותר אינו חושף מעולמו הפנימי ועדיין בוחר להציג את עצמו באופן מחושב ומאופק. כמו כן בוחר לפשט מצבים מורכבים במקום להעמיק בעולמו הפנימי, בעיקר במצבי לחץ.

7. במסגרת הליך זה נבדקת סבירות החלטת המשיב. בהמ"ש לא יחליף שיקול דעתו בשיקול דעת המשיב. לא כל שכן בשיקול דעת גורמים מקצועיים. עמדת גורמי הטיפול היא הסיבה המכרעת לדחיית הבקשה. מדובר בעמדה מקצועית המקובלת עליו ומצדיקה לעת הזאת את החלטת הוועדה וסירוב המשיב להוציא את העותר לחופשות, גם בהתעלם מהמידע החסוי. סיכומו של דבר, העתירה אינה מניחה תשתית שיש בה כדי ללמד על פגם שנפל בהחלטת המשיב. העתירה נדחית.

ניתן היום, ט' ניסן תשע"ח, 25 מרץ 2018, בהעדר הצדדים.